शक्रोपरि नृपतीनां
गृहेषु तत्स्वामिनां पीडाम् ॥ २० ॥
आशाग्रहोपघाते
तद्देश्यानां खले कृषिरतानाम् ।
चैत्यतरौ सम्पतिता
सत्कृतपीडां करोत्युल्का ॥ ११ ॥
द्वारि पुरस्य पुरक्षय-
मथेन्द्रकीले जनक्षयो ऽभिहितः ।
ब्रह्मायतने विप्रान्
विनिहन्याद्गोमिनो गोष्ठे ॥ २२ ॥
ह्वेडास्फोटितवादित-
गीतोत्क्रुष्टस्वना भवन्ति यदा ।
उल्कानिपातसमये
भयाय राष्ट्रस्य सन्नृपस्य ॥ २३ ॥
यस्याश्चिरं तिष्ठति खे ऽनुषङ्गो
दण्डाकृतिः सा नृपतेर्भयाय ।
या चोह्यते तन्तुधृतेव खस्था
या वा महेन्द्रध्वजतुल्यरूपा ॥ २४ ॥
श्रेष्ठिनः प्रतीपगा तिर्यगा नृपाङ्गनाः ।
हन्त्यधोमुखी नृपान् ब्राह्मणानथोर्ध्वगा ॥ २५ ॥
वर्हिपुच्छरूपिणी लोकसङ्क्षयावहा ।
सर्पवत् प्रसर्पिणी योषितामनिष्टदा ॥ २६ ॥